

# Jėzus ir Tomas

***Pagrindinė eilutė: „Tada jis tarė Tomui: „Pridėk  
čia savo pirštą ir pažiūrėk į mano rankas. Ištiesk  
savo ranką ir įdėk ją į mano šoną. Nebekelk  
abejonių ir tikėk.  
Evangelija pagal Joną 20:27***

***Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:  
Evangelija pagal Joną 20:24–29***

Apaštalas Tomas dažnai vadinamas „abejojančiu Tomu“. Tačiau šiandienos pamoka mums pristato mokinį, kuris auga dvasiškai. Tomas praleido pirmąjį Jėzaus pasirodymą kitiems mokiniams (Evangelija pagal Joną 20:24). Kai kiti liudijo: „Mes matėme Viešpatį“, Tomas norėjo gauti įrodymų, kad galėtų patikėti savo brolių pasakojimu. (Evangelija pagal Joną 20:25) Jis norėjo pats pamatyti vinų žymes ir palieskti žaizdas. Tai gali skambėti griežtai, bet tai taip pat yra žmogiška. Po sielvarto žmogus dažnai gali bijoti, kad jį suklaidins atgijusi viltis. Tomas nebuvo pasirengęs akiai priimti teiginio, kad Jėzus prisikėlė. Jis norėjo patirti susitikimą iš pirmų rankų, kaip tai patyrė kiti. Evangelija pagal Joną 20:19, 20

Po aštuonių dienų mokiniai vėl buvo susirinkę viduje, uždaryję duris. (Evangelija pagal Joną 20:26) Jėzaus prisikėlimas ne iš karto išsklaidė jų baimę. Vis dėlto Jėzus atėjo ir tarė: „Ramybė jums.“ Šie švelnūs Mokytojo žodžiai tapo įprastu pasisveikinimu Naujojo Testamento Jono, Petro ir

Pauliaus laiškuose, skirtuose ankstyvajai Bažnyčiai. Prieš kreipdamasis į Tomą, Jėzus nuramino kambaryje tvyrančią įtampą ir tuo pačiu suteikė vertingą pamoką. Tikėjimas – tai ne apsimetinėjimas, kad nebijoji; tai pasitikėjimas prisikėlusiu Kristumi, kuris įžengia pro mūsų širdžių duris.

Tada Jėzus atsigręžė į Tomą ir pakartojo mūsų pagrindinio eilėraščio žodžius: „Pridėk čia pirštą, ... ištiesk ranką“, atkartodamas paties Tomo tikėjimo kriterijus. (Evangelija pagal Joną 20:27) Tomas nebuvo vienintelis, kuris iš pradžių abejojo, ar Jėzus prisikėlė. Jėzaus prisikėlimo dieną visi mokiniai buvo abejoję. Jie netikėjo moterų pasakojimu. Evangelija pagal Luką 24:11

Evangelija pagal Luką pateikia šį papildomą pasakojimą: „Pats Jėzus atsistojo tarp jų ir tarė jiems: ‚Ramybė jums.‘ Bet jie buvo išgąsdinti ir išbauginti, manydami, kad mato dvasią. Jis tarė jiems: ‚Kodėl esate susirūpinę? Ir kodėl jūsų širdyse kyla abejonės? Pažvelkite į mano rankas ir kojas – tai aš esu; palieskite mane ir pažiūrėkite, nes dvasia neturi kūno ir kaulų, kaip matote, kad aš turiu. Ir taip pasakęs, Jis parodė jiems savo rankas ir kojas. Vis dėlto jie stovėjo ten netikėdami, kupini džiaugsmo ir nuostabos. Tada Jis paklausė jų: ‚Ar turite čia ko nors valgyti?‘ Evangelija pagal Luką 24:36–41

Jėzaus žinia visiems mokiniams ir mums yra tokia pati, kokią jis perdavė Tomui: „Nebūk netikintis, bet tikintis“ (Evangelija pagal Joną 20, 27). Abejonės gali sukelti sumaištį ir skausmą, tačiau čia klausimas buvo ištikimybė. Ar Tomas atsidoos Jėzui, ar toliau laikysis atokiai? Tikėjimas nėra klausimų

nebuvimas; tai, greičiau, mūsų gyvenimo atidavimas į Jėzaus rankas, kai ieškome atsakymų.

Tomas nesilaikė atokiai, bet atsakė prisikėlusiam Jėzui kulminaciniu išpažinimu: „Mano Viešpats ir mano Dievas“ (Evangelija pagal Joną 20, 28). Čia Tomas ne tik pripažino Jėzaus prisikėlimą, bet ir pripažino savo Mokytoją Viešpačiu. Jėzus užbaigia mūsų pamoką šiais giliais žodžiais, skirtais kiekvienai kartai nuo tada: „Palaiminti tie, kurie nematė, bet įtikėjo“ (Evangelija pagal Joną 20:29) Mes niekada negalėsime paliesti Jėzaus žaizdų. Tačiau pasinaudokime tikėjimu ir pasitikėjimu apaštalų liudijimu, Šventosios Dvasios įtaka ir prisikėlusio Viešpaties darbu, kuriuo Jis ugdo Kristaus kūną.